

ปริณา เขียวสุทธิ 2550: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเครียดของพนักงาน: กรณีศึกษา บริษัท ทู วิชั่นส์ จำกัด (มหาชน) ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรม) สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม ภาควิชาจิตวิทยา ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรพิน สติรมน, Ph.D. 147 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ระดับความเครียด ระดับสภาพแวดล้อมในการทำงาน ระดับการสนับสนุนทางสังคมและระดับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของพนักงานบริษัท ทู วิชั่นส์ จำกัด (มหาชน) 2) เปรียบเทียบความเครียดของพนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันจำแนกตามเพศ สถานภาพสมรส ฐานะทางเศรษฐกิจและภาระทางครอบครัว 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความเครียด 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับความเครียด 5) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองกับความเครียด 6) ศึกษาปัจจัยที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ความเครียดของพนักงานได้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานระดับปฏิบัติการจากบริษัท ทู วิชั่นส์ จำกัด (มหาชน) จำนวน 280 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ค่า t-test ค่า F-test และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Stepwise

ผลการวิจัยพบว่า 1) พนักงานบริษัท ทู วิชั่นส์ จำกัด (มหาชน) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานภาพสมรสโสด รายได้เพียงพอ ภาระทางครอบครัวปานกลาง มีความเครียดอยู่ในเกณฑ์ปกติ สภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลางและมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองระดับปานกลาง 2) ไม่พบว่าพนักงานที่มีเพศแตกต่างกัน สถานภาพสมรสแตกต่างกันและภาระทางครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับความเครียดแตกต่างกัน ส่วนพนักงานที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีความเครียดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) สภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กันในทางลบกับความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับความเครียด 5) ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์กันในทางลบกับความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 6) สภาพแวดล้อมในการทำงานและความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถร่วมกันพยากรณ์ความเครียดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

